

گاردین: اجلاس سری بیلدربرگ ۲۰۲۲ در واشنگتن تبدیل به اجلاس شورای عالی جنگ شد

اتاق جنگ در بیلدربرگ

ریاست گروه بیلدربرگ را بر عهده داشت، درباره نگاه حامیان تئوری توطئه به این نشست می‌گوید: «برگزاری این گونه نشست‌ها که حاضران در آن بتوانند آزادانه درباره همه چیز اظهار نظر کنند، فقط هزیننهایی هم خواهد داشت و بخشی از این هزینه را هم حامیان دیدگاه تئوری توطئه به ما تحمیل می‌کنند چنین امری هم اجتناب‌ناپذیر است اما چندان به آن اهمیت نمی‌دهیم، همیشه و در همه حال افرادی هستند که با این نگاه به تحولات اطراف خود می‌نگرند اما واقعیت این است که نمی‌توان کنترل تمام اتفاقات را در دست داشت.»

دوسوم شرکت‌کنندگان اجلاس واشنگتن ۲۰۲۲ از اروپا و بقیه از آمریکای شمالی بودند و تقریباً یک‌چهارم از حوزه سیاست و دولت و بقیه از حوزه‌های دیگر در این نشست حضور پیدا کردند. از جمله دیگر شرکت‌کنندگان مهم نشست مسال واشنگتن «پاول آخلایتز» رئیس هیأت‌مدیره دوپچه بانک «والی ادیمو» معاون وزیر خزانه‌داری آمریکا، «خوزه مانوئل آلبارس» وزیر خارجه اسپانیا، «آدا اوخن» عضو پارلمان دانمارک، «آدره آزلوه» دبیرکل یونسکو، «آلبرت بولرا» مدیرعامل فایزر، «کورت کمپبل» هماهنگ‌کننده امور هند و اقیانوس آرام در شورای امنیت ملی

ینس استولتنبرگ، دبیر کل ناتو و ویلیام برنز، رئیس سازمان سیا اجلاس واشنگتن را هدایت کردند

کاخ سفید، «رنارد امی» مدیرکل وزارت نیروهای مسلح فرانسه، «کریستیا فریلند» معاون نخست‌وزیر کانادا و «بن هاجز» فرمانده نظامی آمریکا در اروپا و البته همان‌طور که اشاره شد «هنری کیسینجر» هستند که این آخری به طور باورنکردنی در ۹۹ سالگی در این نشست حضور یافته است. این نظریه‌پرداز یهودی ژرمن تبار روابط بین‌الملل از سال ۱۹۵۷ در اجلاس بیلدربرگ شرکت کرده و می‌توان گفت نام او معادل بیلدربرگ است. در عین حال اوستاد «کلایوس شواب» رئیس اجرایی مجمع جهانی اقتصاد داووس بوده که با این حساب، بر هر دوی این نشست‌ها نفوذ فکری دارد. از طرف دیگر خود کیسینجر را می‌توان برکشیده بیلدربرگ (تحت کنترل خاندان بانکدار یهودی صهیونیست روتشیلد) و شورای روابط خارجی آمریکا (تحت کنترل خاندان یهودی صهیونیست اراکلف) دانست. از آنجا که او نگاه ریالیستی به هژمونی آمریکایی دارد، پیش‌بینی این موضوع چندان دشوار نیست که او این دیدگاه را به بیلدربرگ‌ها القا کرده است که راه نابخشودنی جنگ جهانی جدید برای حفظ سلطه آمریکابر نظم جهانی ضرورت دارد. ایده‌ای که از اساس با هدف اعلائی راهاندازی اجلاس بیلدربرگ تناقض دارد و نشان می‌دهد موجودیت غرب به بن‌بستی جدی برخورد کرده است.

که توسط یک میلیارد نزدیک به بیلدربرگ، «پیتر تیل» راه‌اندازی شد، با ارائه حمایت دیجیتال از ارتش اوکراین موافقت کرده است.

■ از تباطات آتلانتیکی

حاضران در نشست بیلدربرگ از افشای هر گونه جزئیات این نشست بر اساس قانون چتم هائوس منع شده‌اند و با اینکه در برخی از این نشست‌ها افراد مرتبط با رسانه‌ها هم حضور داشته‌اند، آنها نیز هیچ نکته‌ای از نشست بیلدربرگ را در رسانه‌ها بیان نکرده‌اند. امروز حتی مطبوعات غربی هم اشاره دارند که بیلدربرگ یک مشترک اطلاعاتی آنگلوآسکسون (آمریکایی و انگلیسی) است که از اواسط قرن بیستم کلید خورده و به همین خاطر تلاش محرمانه و دور از چشم رسانه‌ها نگه داشته می‌شود.

ترکیب کنفرانس امسال، به رهبری «ویلیام برنز» رئیس سیا، این ریشه‌ها را منعکس می‌کند. برنز سفیر سابق آمریکا در روسیه بوده و تنها چند ماه قبل از اینکه جو بایدن به او سمت فعلی‌اش را بدهد، به عضویت کمیته هدایت بیلدربرگ انتخاب شده بود و پس از آن او محتاطانه از کرسی خود استعفا کرد. ۴ مقام ارشد

معنای روشن دارد: غرب برای یک جنگ جهانی آماده می‌شود! روزنامه گاردین گزارش خود درباره بیلدربرگ ۲۰۲۲ را چنین آغاز می‌کند: «کنفرانس واشنگتن، یک شورای عالی جنگ است که توسط ینس استولتنبرگ، دبیر کل ناتو رهبری خواهد شد.»

«مکس بلومنتال» خبرنگار و فیلمساز آمریکایی در صفحه توییتری خود درباره این نشست نوشت: «هن سعی کردم وارد هتل ماندلین محل مخفی نشست بیلدربرگ شوم. اولیلم» برنز، رئیس سیا و «جیک» سالیوان و کمپبل مدیران شورای امنیت ملی، بورلادیرعامل فایزر، پیتر تیل، کیسینجر و نخبگان رسانه‌ای در آنجا حضور دارند تا درباره اوکراین و اقتصاد جهانی صحبت کنند. [نشست] کاملاً محرمانه است.»

لیست شرکت‌کنندگان اجلاس امسال همچنین مملو از مشاوران نظامی بود که یکی از آنها رئیس سابق ستاد مشترک پنتاگون و تعدادی دیگر از چهره‌های ماشین جنگی آمریکا از جمله «جیمز بیکر» رئیس «دفتر شوم» موسوم به دفتر برآورد شبکه در پنتاگون است.

در شرایطی که نظام جهانی دستخوش تلاطم زیادی شده، مباحث بیلدربرگ تغییری کاملاً تهاجمی پیدا کرده است. در آخرین کنفرانس بیلدربرگ در مونترترو سوئیس (۲۰۱۹) عناوین خوشبینانه‌ای شامل «یک نظم راهبردی باتبات» و «تفاهات بعدی اروپا چیست؟» به چشم می‌خورد اما دستور اجلاس امسال نشان‌دهنده آشوب و بحران بود. در صدر این دستور کار عنوان «بازارهای جهانی» قرار داشت و بعد از آن هم عناوین «چالش‌های ناتو» که بزرگ‌ترین شان اوکراین است، قرار داشت. عناوینی چون «استمرار حکمرانی دولت‌ها» و بحث عام «روسیه» که گویی چون بغضی در گلوئ غربی‌ها گیر کرده نیز حکایت از حساسیت پیچ تاریخی امروزین برای بیلدربرگ‌ها دارد.

به نوشته تارنمای رسمی اجلاس، نشست بیلدربرگ ۲۰۲۲ به‌موضوعاتی شامل اصلاحات ژئوپلیتیک، چالش‌های ناتو، چین، آرایش مجدد هند-اقیانوس آرام، رقابت فنی چین و آمریکا، روسیه، تداوم دولت و اقتصاد، اختلال در سیستم مالی جهانی، انتشار اطلاعات نادرست، امنیت و پایداری انرژی، سلامت پس از همه‌گیری، تکنه‌شدن جوامع دموکراتیک، جهانی‌زدایی اوکراین بود.

بر اساس گزارش گاردین از بیرون محل اجلاس در واشنگتن، چندین چهره کارشناس در حوزه‌های روسیه و اوکراین از جمله «وکسانا مارکرووا» سفیر اوکراین در آمریکا و مدیرعامل شرکت نفت و گاز دولتی اوکراین که رابطه تنگاتنگ مالی با خانواده بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا دارد، «سلست والاند» معاون امنیت بین‌المللی وزیر دفاع آمریکا و «نادیا شالدو» معاون مشاور سابق امنیت ملی آمریکا که دارای کرسی در کمیته هدایتی برگزیده بیلدربرگ است هم در اجلاس امسال حضور پیدا کردند و در کنار آنها «کریستیا فریلاند» معاون دارای تبار اوکراینی نخست‌وزیر کانادا هم شرکت داشت.

برای این اجلاس اتاق کنفرانسی با صفحه‌های ویدئویی برای حضور مجازی برخی شخصیت‌ها در نظر گرفته شد و به احتمال زیاد «ولودیمیر زلنسکی» رئیس‌جمهور اوکراین در این اجلاس به صورت مجازی شرکت کرده است. چند روز قبل از آن، زلنسکی با یکی از چهره‌های بیلدربرگ و نماینده اطلاعاتی آمریکا، «آلکس کارپ» که مدیر شرکت تدریس Palantir (پالانتیر)، از شرکت‌های حوزه نظارت و تجزیه و تحلیل داده وابسته به سازمان «سیا» است، ملاقات کرد.

بر اساس توثیق معاون نخست‌وزیر اوکراین، شرکت پالانتیر

تبدیل به آوردگاه اقتصادی مهم بخش‌های دولتی و خصوصی اوراسیایی‌ها شده است. این نشست امسال ۲۵ تا ۲۸ تیر (۱۵ تا ۱۸ ژوئن) با وجود اعمال شدیدترین تحریم‌های تاریخی علیه یک کشور که غرب به روسیه تحمیل کرده، با حضور ۱۰ هزار رهبر و مقام سیاسی و اقتصادی و فعالان و مدیران عرصه‌های مختلف از ۱۲۰ کشور جهان برگزار می‌شود. جالب اینکه صدها شرکت‌کننده غربی از کشورهای تحریم‌کننده روسیه در میان دعوت‌شدگان دیده می‌شوند. برگزاری نشست‌های مزبور در یک مقطع فشرده یکماهه گویای حساسیت روزهای فعلی برای تصمیم‌سازان شرقی و غربی است

تا بلکه کشتی خود را از توفان تحولات پرشتاب جهانی عبور دهند. این همان پیچ تاریخی است که می‌تواند سرنوشت دنیا را در گون سازد. ناگفته‌نماند نخستین اجلاس سیران ناتو پس از آغاز جنگ اوکراین نیز که قرار است ۲۹ و ۳۰ ژوئن (۸ و ۹ تیر) با شمایی تازه و با حضور نخست‌وزیران ژاپن و رژیم صهیونیستی در مادرید، پایتخت اسپانیا برگزار شود، به شکلی عجیب دستور کار اصلی خود را از نشست اخیر بیلدربرگ واشنگتن خواهد گرفت که به زعم کارشناسان، امنیتی‌ترین ترکیب مدعوان را در تمام ادوار معاصر به خود می‌بیند.

■ شورای جنگ بیلدربرگ ۲۰۲۲

گروه بیلدربرگ، نشست سری بدنامی است که تا همین یک دهه پیش، برگزارکنندگان به مشخصاً مرتبطان حلقه اشرافیت اروپایی بویژه خاندان‌های سلطنتی انگلیس و هلند و همین‌طور پیشاهنگان کنوانسیون صهیونیسم بین‌الملل هستند، حتی از اطلاع‌رسانی عادی درباره زمان و مکان برگزاری، مدعوان دانه‌درشت و موضوعات مطرح‌شده در نشست‌های سالانه سر باز می‌زدند. طی ۱۰ سال اخیر رئیس کمیته برگزارکننده بیلدربرگ، «کونت آری دو کاستریز» اشراف‌زاده فرانسوی بوده است که مثل ۵ سلف پیش از خود لقب سلطنتی دارد. در واقع در نتیجه افشای‌های خبرنگاران مستقل و اعتراضات مردمی در غرب بود که اندک نوری به تاریکخانه بیلدربرگ تابانده شد و ما امروز به طور ویژه به این محفل انگلو صهیونیستی می‌پردازیم. با این حال هنوز هم اطلاع‌رسانی برگزارکنندگان آن از معرفی محورهای مباحث کارگروه‌های نشست‌های سالانه اقتصاد (WEF) و بر گزارکننده اجلاس ۲۰۲۲، مهم و محتوای مباحثی که در آن مطرح می‌شود، محرمانه است، اگر چه به لطف توجه روزافزون افکار عمومی، خبرنگاران و فیلمبرداران، لحظات ورود و خروج شخصیت‌های ویژه به محل اجلاس را شکار می‌کنند.

به عنوان مثال، در حاشیه نشست امسال که ۲ تا ۵ ژوئن (۱۵-۱۲ خرداد) در میان شدیدترین تدابیر امنیتی در هتل «ماندرین اورینتال دی‌سی» در واشنگتن

دی‌سی، پایتخت آمریکا برگزار شد، تصاویر هنری کیسینجر ۹۹ ساله که پای ثابت بیلدربرگ در دهه‌های اخیر بوده، شکار شد. همچنین «جاش فریدمن» خبرنگار بدون مرز آمریکایی نیز تصاویر «مارک روت» نخست‌وزیر هلند که چند بار در بیلدربرگ شرکت کرده را به همراه وزیر خارجه‌اش «ووپکه هوسترا» شکار کرد.

بر اساس اعلان تارنمای رسمی بیلدربرگ، اجلاس ۲۰۲۲ واشنگتن با حضور ۱۲۰ چهره برجسته از ۲۱ کشور جهان شامل سران ناتو، سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا (سیا)، سازمان اطلاعات انگلیس، شورای امنیت ملی آمریکا، ۲ نخست‌وزیر اروپایی، هنری کیسینجر و چند میلیاردی و سرمایه‌گذار حوزه فناوری برگزار شده است.

به‌نوشته «چارلی اسکلتون» روزنامه‌نگار آمریکایی، بیلدربرگ گاهی اوقات به عنوان یک اجلاس گفت‌وگومحور یا تصویری دیوانه‌وار از نظر پربازان توطئه نادیده گرفته می‌شود اما در واقع این یک نشست دیپلماتیک بزرگ است که امسال مانند همیشه سیاستمداران ارشد ۲ سوی آتلانتیک، از وزیر بازرگانی آمریکا گرفته تا رئیس شورای اروپا، در آن شرکت کردند.

او می‌نویسد بسیاری این اجلاس را که به طور سالانه در کشورهای مختلف برگزار می‌شود، یک داووس قدیمی‌تر و کم‌زور و برق‌تری می‌دانند اما ارتباطات آتلانتیکی برگزارکنندگان بیلدربرگ با هسته سخت حاکمیت‌های آمریکا و انگلیس و آنچه غرب خوانده می‌شود، ابعاد دیگری به این نشست سری می‌دهد در اوضاع آشفته فعلی دنیا از سرگیری اجتماع بیلدربرگ‌ها پس از ۳ سال (۲ دوره وقفه) از پایتخت آمریکا، حوالی ساختمان پنتاگون و با حضور لشکری از شخصیت‌های رده بالای ناتو،

گروه بین‌المللی: شلوغ‌ترین بهار تصمیم‌سازان بین‌المللی، همزمان با خزان نظام جهانی حاکم از راه رسیده است. این یعنی بحران جدی است. از نیمه دوم قرن بیستم که نظام فعلی توسط فاتحان جنگ دوم جهانی بر دنیا حاکم شد، تا امروز بی‌سابقه بوده که در یک بازه زمانی تقریباً یک‌ماهه شاهد چنین ترفیقی در برگزاری مهم‌ترین همایش‌ها، مجامع و محافل بین‌المللی سالانه، دوره‌ای با مناسبتی با حضور رهبران ملی و پیشاهنگان فراملیتی عرصه‌های مختلف باشیم؛ آن هم با دستور کارهایی اضطراری برای تصمیم‌گیری‌های عاجل درباره بحران‌های جهانی که

یکی پس از دیگری سر برمی‌آورند؛ همه‌گیری، مرگ‌ومیر و وحشت عمومی، ناکارآمدی دولت‌ها و سرپیچی روزافزون اجتماعی، گرانی سوخت، انرژی و غذا، بر هم خوردن توازن ژئوپلیتیک و مختل شدن دیپلماسی، بحران‌هایی که این بار فقط دامن اهالی فقیرتر کره خاکی در کشورهای با اصطلاح جهان سوم را نمی‌گیرند، بلکه سراغ به اصطلاح جهان اولی‌های آمریکایی و اروپایی هم می‌روند. امسال برای نخستین‌بار بود که ۲ محفل اصلی آنچه هیأت‌مدیره نظام بین‌المللی غرب‌محور خوانده می‌شود، یعنی اجلاس مجمع جهانی اقتصاد در داووس سوئیس و نشست سری گروه بیلدربرگ، در فاصله کمتر از ۲ هفته از یکدیگر برگزار شدند.

حدود ۲ هفته پیش نخستین اجلاس حضور «غیرآتلانین - داووس پس از ۳ سال وقفه به خاطر شیوع کرونا در حالی که از ژانویه به میانه بهار منتقل شده بود برگزار شد. در نخستین روزهای خرداد به قول گزارشگر شبکه یورونیوز، شاهد بی‌ربط‌ترین و غیرمعتادترین گردهمایی در کوهستان‌های سوئیس طی نهمین‌بار اخیر بودیم که المپین‌ها به جای مناظر معمول کوهستان‌های برفی با مناظر سرسبز و آفتاب گرم مورد استقبال قرار گرفتند. حتی عنوان نشست داووس ۲۰۲۲ نیز حکایت از اضطراری بودن اوضاع سلطه‌گران داشت: «تاریخ در نقطه عطف» سیاست‌حکومت‌ها و راهبردهای تجاری.»

از یک سو تارنمای رسمی داووس برگزاری این دوره را مفارن از مهم‌ترین لحظه ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک جهان طی ۳ دهه گذشته دانسته و از سوی دیگر «هورگ برند» رئیس مجمع جهانی اقتصاد (WEF) که برگزارکننده اجلاس ۲۰۲۲، اعتراف کرده بود که به‌رغم حل مهم‌ترین چالش‌های جهانی که به‌رغم او همه‌گیری، بحران آب و هوایی و توفان ژئوپلیتیک متعاقب حمله (روسیه) به اوکراین هستند، همکاری جهانی دیده نمی‌شود. ضمناً از محتوای فوروم (میزگرد)‌های داووس چنین برمی‌آید که بحران انرژی و بحران گندم (غذا) را هم باید به مشکلاتی که بر دوش نظم جهانی رو به افول آمریکایی سنگینی می‌کنند، افزود.

در این میان اوایل هفته جاری هم شاهد برگزاری شصت‌وششمین نشست بیلدربرگ در واشنگتن پس از ۳ سال وقفه بودیم. گروه بیلدربرگ سال ۱۹۵۴ میلادی در هتلی به همین نام در شهر اوستریچک هلند ایجاد شد و بنیانگذارانش مدعی بودند که به دنبال ایجاد سازوکاری برای بررسی مسائل فی‌مابین آمریکایی شمالی و اروپا هستند تا از وقوع یک جنگ جهانی دیگر جلوگیری کنند اما به مرور تبدیل به دولت سایه سلطه جهانی شده است. امسال به‌خاطر سری بودن مهمانان ویژه و مباحث مطرح‌شده در این نشست‌ها، برخلاف سایر اجلاس بین‌المللی از سال ۲۰۲۰ که پاندمی کرونا رسماً مورد تأیید قرار گرفت، امکان برگزاری آن به صورت مجازی (آنلاین) بدون حضور فیزیکی شرکت‌کنندگان وجود نداشت.

این در حالی است که قبل و بعد از نشست‌های «داووس» و «بیلدربرگ» - در فاصله تقریباً یک ماه، شاهد گردهمایی اضطراری وزرای خارجه جی ۷ و فوروم سنت‌پترزبورگ ۲۰۲۲ بوده و خواهیم بود. اولی اواخر اردیبهشت در واینزهاوس در شمال آلمان برگزار شد و در آن به طور ویژه جنگ اوکراین و بحران‌های انرژی و غذا با حضور وزرای خارجه ۷ کشور به اصطلاح صنعتی آمریکا انگلیس، فرانسه، آلمان، کانادا، ژاپن و ایتالیا - در غیاب معنادار ۷ کشور کاملاً صنعتی دیگر یعنی چین، روسیه، هند، کره‌جنوبی، برزیل، استرالیا و هلند - مورد بررسی قرار گرفت. دومی یعنی گردهمایی بین‌المللی سنت‌پترزبورگ، مهم‌ترین مجمع اقتصادی قطب نوحسته اوراسیا و در حقیقت پاسخ ائتلاف شرقی به رهبری روسیه و چین به اجلاس داووس است. فوروم سنت‌پترزبورگ SPIEF از ۱۷ سال پیش که مستقیماً زیر نظر کرملین برگزار می‌شود،

نام شخصیت‌های مهم و محتوای مباحثی که در بیلدربرگ مطرح می‌شود، محرمانه است؛ با این حال امسال «جاش فریدمن» خبرنگار آمریکایی تصاویر «مارک روت» نخست‌وزیر هلند را به همراه وزیر خارجه‌اش «ووپکه هوسترا» شکار کرد

آیا رئیس‌جمهور پیشین ایران و مشاور ارشدش همچنان با بنیاد اصول محرمانگی یک نهاد صهیونیستی هستند؟

رد پای عقل منفصل روحانی در بیلدربرگ

آنچه اما حساسیت‌ها نسبت به افشای حضور سریع‌القلم در بیلدربرگ کانادا را در کنار شخصیت‌هایی مثل هنری کیسینجر و «ریچارد بزل» (مشاور سیاسی جنگ‌طلب وقت پنتاگون در دولت جرج بوش) به اوج رساند، تعیین محور بحث «اهداف هسته‌ای ایران» در نشست سال ۲۰۰۶، متعاقب حمله آمریکا به افغانستان و عراق؛ آن هم در اوج بهانه‌جویی‌های کاخ سفید برای مطرح کردن تهدید نظامی علیه کشورمان بود. مشخص است حضور سریع‌القلم نتوانست این رویکرد دولت بوش را تغییر دهد و در عین حال سکوت او و مسؤول مربوطه‌اش در آن زمان یعنی حسن روحانی درباره مباحث مطرح شده در اجلاس بیلدربرگ، نشانه آشکار ترجیح دادن اصول محرمانگی یک نهاد صهیونیستی بر قوانین جمهوری اسلامی ایران و نامحرم دانستن مردم ایران است.

۱۵ سال پیش که نشست بیلدربرگ در استانبول برگزار می‌شد، روزنامه وطن ترکیه فاش کرد برای نخستین‌بار پس از انقلاب اسلامی در آن یک میهمان از ایران هم حضور دارد. البته طی ۵ دهه پس از انقلاب، تکنوکرات‌ها و اقتصاددان‌های ایرانی زیادی عمدتاً با تابعیت کشورهای غربی در این محفل بدنام نظام سلطه آنگلو صهیونیستی شرکت کرده‌اند اما بهار سال ۱۳۸۶ (مه ۲۰۰۷) حضور دکتر محمود سریع‌القلم که آن زمان یک مقام رسمی نظام جمهوری اسلامی محسوب می‌شد در این نشست، بدعتی عجیب به شمار می‌رفت، اگر چه خیلی زود مشخص شد او در نشست بیلدربرگ سال پیش از آن نیز حضور یافته بود. استاد علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی در آن زمان مشاور ارشد مرکز تحقیقات استراتژیک (پژوهشکده مجمع تشخیص مصلحت نظام) به ریاست حسن روحانی، دبیر پیشین شورای عالی امنیت ملی بود.

روزنامه ترکیه‌ای وطن آن روز نوشت: «از یک استاد ایرانی برای شرکت در این اجلاس دعوت به عمل آمده و این نمایانگر طرح مسأله ایران در اجلاس است.» عجیب آنکه سریع‌القلم که حالاً نامش به عنوان یک مهره معتمد نظام سلطه مطرح شده بود، طی چند سال پس از شرکت در نشست بیلدربرگ، مدراج ترقی را در ساختار سیاسی و تصمیم‌سازی کشورمان با سرعت بیشتری پیمود و تبدیل به عقل منفصل رئیس‌جمهور بعدی ایران شد که همان رئیس سابقش در مرکز تحقیقات استراتژیک بود؛ عقلائی که به دنبال حل‌وفصل مسائل کشور در خارج بود.

استاد غیرمقیم دانشگاه اقتصاد و روابط بین‌الملل آسیا ایتالیا همچنین به سمت رئیس مرکز پژوهش‌های علمی و مطالعات استراتژیک خاورمیانه ارتقا یافت، در حالی که عضویت در انجمن مطالعات بین‌الملل (آمریکا) و شورای دستور کار جهانی مجمع جهانی اقتصاد (داووس سوئیس) از طرف غربی‌ها به او هدیه شد.

همزمان با افشای حضور سریع‌القلم در بیلدربرگ استانبول ۲۰۰۷ توسط رسانه‌های ترکیه، «آلکس جونز» مجری و روزنامه‌نگار آمریکایی مشهور ضد جریان اصلی، فاش کرد او سابقه حضور در نشست بیلدربرگ اتاوی ۲۰۰۶ را هم داشته است. آن زمان جونز در تارنمای خود prisonplanet نوشت اوایل ماه ژوئن ۲۰۰۶ به قصد جمع‌آوری اطلاعاتی درباره گروه بیلدربرگ به کانادا سفر کرده و به اسنادی محرمانه دست یافته است، از جمله فهرست دعوت‌شدگان به اجلاس کانادا (۸ الی ۱۱ ژوئن ۲۰۰۶) که در آن نام محمود سریع‌القلم نیز در کنار کسلی چون «هنری کیسینجر» وزیر خارجه پیشین ایالات متحده و شاخص‌ترین دیپلمات صهیونیست جهان طی ۷ دهه اخیر به چشم می‌خورد. طبق اساننامه بیلدربرگ‌ها، به خاطر محرمانه بودن نشست‌ها، شرکت‌کنندگان حتی اگر در کشور خود یا سازمان‌های بین‌المللی مقامی رسمی داشته باشند، صرفاً با عنوان شخصی خود در آن شرکت می‌کنند و از این رو به کنوانسیون‌های ملی یا بین‌المللی کشور یا سازمان متبوع خود متعهد نیستند. با این حال این پیش‌شرط با قوانین کشورمان سازگار نبود و تخلفی بود که هیچ‌گاه از سوی مقامات امنیتی و قضایی ذی‌ربط در جمهوری اسلامی مورد تعقیب قرار نگرفت.